

ART i SPORT

Any I. — Girona 17 Janer 1915. — Núm. 1

Preu de cada exemplar: 15 cèntims

“ART i SPORT” Revista quinzenal
 Direcció i Administració: CALDERERS, 21, p.—S'admet col·laboració. No's tornan els originals. Dels treballs que se'ns remeti, en son responsables llurs autors.

Literatura

REMERCIANT

L'esperança; conçol dels que no desmaiem, ens donà coratge i ens feu creure, en hores il·lusionaries, que entre nosaltres, modestos i pacífics, hi existien ciutadans de bon gust, cultes, patriòtics, que sabrien apreciar l'esforç d'una joventut que ama la parla de sos avis, que li és vida, i la Patria, aont ha nascut que li és gloria; l'expressió senzilla d'un ideal noble; l'espiritualitat de lo bell, sublim, perdurable: Art.

No'ns equivocarem: ens han correspost.

Tots els aimans de lo excels i deixondable: Literatura, Teatre i Sport, nostre lema, sol·licitaren el primer nombre de nostre revista, desitjosos de saborejar-hi quelcóm de lo divinal que tanquen aitals tres grandiositats maravel·lables...

L'agotació del primer nombre, ha sigut

completar-la. Aixó ens esperona, ens fa bategar el cor amb mes força i ens fa ovirar el romiatge emprés, mes agradable i menys escabrós.

Tenim fé i confiém en nostre voluntat i si benvolguts lectors, no'ns abandoneu en mitj de la ruta, procurarem, ens esforçarem en complaureos tal com us mereixeu.

Favoreixedors nostres, mercés!

LA REDACCIÓ

NOSTRES AUTORS

En Josep A. Poggio, autor del drama «Absuelto...» estrenat amb éxit en aquesta ciutat

nascuts en el fons de nostre ànima, data jde las primers homes que poblaven nostre globo; senyals resten encara i que com a sagrades rellíquies guardém amb gran veneració i profón respecte, i que'ns recorden l'altura en que és trobaven nostres avant-passats de temps immemorial, adhuc que'ns refuten la malsana teoria

:: Glosari ::

ART

INDUBTABLEMENT l'art, en sa vertiginosa ruta, a traspás dels segles, ha apressurat ràpidament al genre humá, en la consecució del fi que's proposá i que li era degut en la calitat d'ésser racional.

Aquesta esteriorització dels sentiments

evolucionista que fins per a dignitat propia devém refusar.

Volguer desterrar de l'Art llurs monuments, seria traure l'història dels pobles, seria voler arrancar de nostres pits l'arrelada fé en nostres glories passades i desil·lusionarnos per el pervindre. Ell constitueix en algun modo l'essència humana, sens ell, en conseqüència, l'home passa al estat únicament natural, que no li és natural, ja que fou creat per a la vida espiritual.

Ràpidament ha progressat aquesta expressió flamejanta de nostres cors, en el segle prop passat i és cosa vista que éll, ha donat la mà a la civilització dels pobles, entrant-la triomfant i gloriosa i gran en tota la seva extensió, en la mansió esplendorosa que 'n llur ruta li havia preparat.

Essent doncs l'Art, la causa del amor sublim i concordia humana no debem voler de cap manera que resti enrera, a nosaltres que tants jorns de gloria ens ha donat i que per a disort ens van arrencant poc a poc; debem posar totes nostres forces i activitats per el ressurgiment de nostre ciutat aimada i per a que finalment pugui l'home realitzar son sospir continuat per a conseguir el fi a que está l'Art destinat o siga llur enlairament fins al lloc aont en dret li pertoca.

ESPAJÓ

Girona janer 1915.

LA SARDANA

Poesía de Na Gertrudis Segovia
Traducció de En Carles Badía Malagrida

Al peu d'un mur que ha vist passar les guerres de l'immortal Girona,
i entre les pedres de parlants desferres,
ont va deixar l'història
el segell de la rassa i de la gloria,
escolto la cançó vibrant i fonda
del repunteig festiu de la sardana,
que és l'ànima feconda,
que viu dins de la terra catalana.

Ja en época llunyana l'escoltaren
les collades dels *nyerros* i *cadells*
i a son compàs forjaren,
els héroes invencibles de Leucata
llurs armes i segell s.

Es la dolça cadencia
en que dançaren els guerrers d'antany,
els qui teixiren amb heróic afany
aquella llegendaria Independència

que fou l'espill de l'Univers enter,
perqué en ella lluitaren sense plany
el menestral, el noble i el guerrer.

Es la regina de les dançes belles;
de *seguidilla* en porta l'alegria,
dels *soleares* bella malangia,
recorda la tristor de la *muñeira*
o el pàlit remoreig de la *folia*
i fins te 'l salt faréste de la *jota*
i el ritme senyoril de la *gavota*.

Tots se donen les mans,
i el bell ritme 's retira i s'atansa,
i en tant, en la dança,
tots semblen germans.

Al compàs de la dança sonora
que vibra i que canta,
que riu i que plora,
s'olviden les penes d'enuig i rencors,
l'impuls de les lluites i el foc dels agravis,
i neix la rialla plaidora en els llavis
i al fons de les ànimes floreixen amors.

I quan ja la dança és començada
i desgrana suaument ses armonies,
la dança va barrant les gerarquies,
i uneix amb una mà tota rosada
d'una dama, la del treballador,
i aparellada a una jova saltarina
amb el vell ballador,
i posa de costat la barretina
i el capell del senyor.

Remembrant aquell temps primitiu
un pagés a una nina somriu,
i el braç ben alt li empunya,
i en tant el bell ritme 's desgrana,
apar que al rodar la sardana
el poble crida: ¡Visca Catalunya!

CANT DE MONJOS

Vestits i ornats de groga porporina
l'ofici ne resen devotament,
quan tot de sobte la llur orga afina
de Mozart un càntic solemniament.
Magistrals chantres cantadors dels frares
mòdulen la missa, mentres l'adorent
incens cremen capbaixos en les ares
de lo mil·lenar temple gòtic sant.
Amb dolçura i majestuositat
les llurs veus s'entren al profons del cors
en a qui 'ls escolta amb tota pietat
en son rítmic cant de suaus sorollors...

Finit l'ofici, capbaixes ses testes
en blanques caputxes envollades
en silenci passen les llurs festes
sols per a lo diví Deu cel·lebrades.

SMIRT

A L' ALBUM

DE NA MARIA LLUISA CARRERAS

María, ideal preuat;
de les brunes, candorosa;
encís de clavell gemat,
essència suau d'una rosa...

Mirada arrobadora
que 'l meu cor ha segetat;
exquisités temptadora
que m'ànima ha trasmudat.

¿Si alegre sou tot bella,
i melangiosa riquesa
del cálzer d'amor diví,

esperances virtuoses
de ansies més amoroses,
per qué no venir a mí?

P.

Teatralia

TEATRE I CINE

HEU'S aquí dos arts que no poden ésser
més idèntics ni més rivals.

No hi há dubte que 'l teatre és un art més perfecte i sublim, que 'ns transporta amb gran senzillés dintre 'ls cassos més complexes donant-nos un minucios coneixement de totes les vicisituds de la vida, des-de 'l caràcter més seriós, auster, indefinit al més festiu, bondadós, indiferent... Les accions més diverses i estranyes desenrotllades en un ambient de natura i amb una harmonia sadollada amb mil puerilitats que sedueix d'una manera tant complerta l'esperit del home que no 's sent senzill espectador sino intérpret quasi dels mils raonaments que adornen el text d'una obra.

Tot aixó és lo que logra el teatre. El pensador, el poeta inspirat en les belleses de la vida no trova un lloc més apropiat ni més oportú

per exposar-les al poble. No hi há follets ni llibres de petit o gros tomatge, ni tribunes aont pugui expressar-se amb tanta força i relleu el pensament del poeta. Els llibres sols els llegeixent els que 'ls sobra voluntat per a fer-ho, l'aimant de la cultura o millor dit l'entusiasmament aital fervor li és indispensable per a l'esplai de llur ánima. I d'aquets desgraciadament ni há pocs i encara d'ells alguns, forces, no arriben a comprendre o no dediquen l'atenció suficient per entendre aquell pensament petit, gran o immens...

En la tribuna li és més favorable al pensador poguer expressar llurs idees que en la impremta, però en aquet cas ja 'ls requereix una condició especial que no tenen molts d'ells: oratoria. En camvi en la comedia, aquesta obra que proporciona mes facilitats a llur autor per armonisar-la és allí aont trova més éco; més acceptació l'ideal ¿i com no si l'assumpte el tema capdal está desenrotllat en una veritable vida, hermozejada amb certs detalls que obliguen a l'espectador a fer-se càrreg i aprendrer per a no oblidar aquella ensenyança que apareix davant sos ulls practicat, i magestuosament, interpretada per a homes com nosaltres de carn i ossos?

Tot aixó i més logra l'art del teatre, i en quan al cine se li ha de regoneixer també un art gran, no tan perfecte com el primer per a mancar en aquells personatges intérprets, la paraula, la condició més gran per impresionar fonament al espectador. Aquest se trova privat de poguer gaudir les belleses del parlar i la seva féble impressió se desvaneix tan prompte ix del local o fineix la pel·lícula, malgrat substituir l'intérpret la expressió de la paraula amb gestes quelcom exagerats. Es evident que 'l treball mes meritori es el del actor. L'autor estudia els assumptes d'acció rápida i la forma que pogui interessar més, triomfant moltes voltes en llur propòsit per a no escatimar-se-li medis de presentació, decorat, mobiliari, vestuari... No obstant aquesta manca d'element declamatori, el cine ha prosperat considerablement i prospera encara, car te per a lloc d'acció quasi sempre paratges pintoresques; frondosos boscos d'expléndida verdor; cascades abundants d'aigua cristallina, marines plácides amb postes de sol, vessant poesia i d'un efecte admirable, sorprenent, arrancades de la natura per el sublim art de la fotografia.

Aquesta és la condició transcendental del cine i la que aventatge al teatre, car en aquest no li és possible oferir a la vista del públic el nombre de quadres que exhibeix una pel·lícula,

tot natural i d' escullides belleses que captiven a l' espectador. Aixís es que no és la sort casual que hagi assolit l' éxit l' art de la cinematografia, sinó la llògica, car ademés ha pogut acoblar elements indiscutibles, actors de gran valúia i d' estima universal que no pot disposar fàcilment una empresa teatral.

Dolorós és que aquest art éssent menys instructiu i mancat de literatura, per a la favorable acullida que ha rebut s' imposi al del teatre, però també 's digne de que visqui, s' aplaudeixi i fins rendir-li homenatge.

XILEF

Gerona janer de 1915.

PATRIOTISME

Estimem sobre tot el Teatre Catalá perquè ell es l' expressió més eloqüen-ta, pura i sincera de l' ànima catalana. Nasqué ell quan renaixia el nostre poble; s' esmortuí potser la raça perquè Catalunya no tenia Teatre.

Quan el Teatre Catalá pateix i es migra, la patria també está en crisi, quan el teatre resplandeix i canta i s' ofereix a l' admiració del món amb la seva variada gamma de passions, conflictes i episodis, la patria viu amb plétora de sava i robustesa de tronc i ufanor de branques.

Traballeu per al Teatre Catalá, doncs, perquè tot lo que per ell es faci és un reforç donat a la causa de la deslliuració catalana.

FRANCESC CURET

* * *

EN LES SOCIETATS

«CENTRE MORAL».—Amb una interpretació més que desitjable, la secció «Tallaví» d' aquest Centre, ha posat en escena durant la passada quinzena les obres: *El asistente del coronel*, *El amigo López*, *Sangre gorda* i *Los incurables*, aquesta estrene, original de l' escriptor barcelonés R. Martí, de quina en doném compte en la Secció corresponent.

Les senyoretas Boix i Bol, aixís com també els senyors Mariné, Frigola i Fábregues foren afalegats amb grans aplausos.

* * *

ESTRENES

«TEATRE PRINCIPAL».—El día 9 del corrent la Companyia de En Tirse F. Lombía,

estrená l' entremés amb prosa original del jove d' aquesta localitat Eduard González.

L' autor que no es proposava altre cosa que fer passar un rato distret a la concorrensa ho conseguí, siguent molt cel·lebrats alguns dels xistos de l' obra.

Fou cridat en escena l' autor, sortint aquest a fer-se seus els aplausos que se li tributaren.

* * *

«CENTRE D' UNIÓ REPUBLICANA».—*Absuelto!*... Aquest es el títol d' un quadro dramàtic del jove Josep A. Poggio, que s' estrená amb éxit en dita Societat en la nit del día 6 del corrent mes.

L' òbreta, d' un desenrotllo senzill, es escrita amb molta correcció i resulta interessant.

El senyor Poggio, autor del quadro, demostrá coneixer els efectes escénics, a quins degades se deu l' éxit de la producció.

Esperem molt mes d' aquest jove autor.

Els aficionats que prengueren part en l' execució, acertadíssims.

* * *

«UNIÓ REPUBLICANA».—En aquesta Societat es posá en escena el día de Reis, el drama en tres actes de En M. Planas Marull, titulat *Passions troncades*, estrenant-se l' anomenat: *Absuelto!*..., original de En Josep A. Poggio de quin resultat parlem en secció apart.

En l' execució treballaren amb amor, eixinna airosos la Sra. C. Boix, Stes. Bol i Boix (R). especialment la segona de dites senyoretas que amb *Neus* estigué inmillorable. Els Srs. Mariné, Frigola, Oliveras, Riera, Fábregas, Vila i Verdaguer, es portaren com uns bons artistes.

Resultá una festa agradable.

* * *

«CENTRE MORAL».—*Los incurables*, drama romàntic en 4 actes i en prosa que s' estrená en aquesta Societat el día 10 del corrent. L' obra está roblerta de defectes; no emociona i decau en certs moments.

Al final del segón acte, que 's el més arrodonit, fou cridat a l' autor en escena.

La Secció «Tallaví» procurá eixecar l' obra.

* * *

CORRESPONSALIA

CELRA.—Ens és una satisfacció gran poder donar compte de la bona marxa i foment d' una novella agrupació teatral i més quan aquesta s' es formada en un poble petit com es el de Celrà.

Un aplec de joves son els que la componen,

figurant-hi també fervents aficionades que treballen amb verdader amor.

Les seves qualitats? Bones. Proves en donaren el darrer diumenge amb l'obra *Els Pastorets*, amb quina sigueren aplaudidíssims.

No desmaieu simpàtics aficionats, de la «Joventut Celranen-se», posant amb escena obres de nostre terra que no sols feu obra patriòtica sinó que us mostreu dignes fills de la dolça i bella Catalunya!

* * *

L'aplaudida Secció còmica dramàtica de «L'Amistad» d'aquesta ciutat, també 's traslladà a l'esmentat poble els dies 3 i 6 del corrent mes, donantels-hi a conèixer les obres *Amor de madre*, *A cal pintor*, *Un ninot de molles*, *A cala modista* i *Un tros d'home*, del Asmarats.

L'interpretació, excel·lent. La senyoreta Rosita Boix en la primera de dites obres estigué a l'alçaria de les millors actrius.

Els Srs. Barnardas, Pastells, Mitjà, Capdevila, Sánchez i Julià en feren un estudi acabat de sos respectius papers.

Al final de cada acte foren ovacionats.

* * *

BANYOLAS.—Amb el sal·ló teatre de La Lliga, plé de gom a gom la Secció «Tallaví» de Girona, representà amb acert l'obra de En Benavente *El nido àgeno* i el joguet *Als peus de vosté*.

Hi hagué aplausos per a tots els intérprets.

N. MIR.

Sportisme

MATCH STRONG 1.º

CONTRA STRONG 2.º

Un públic regular acudí a presenciar aquest partit, que prometia ésser reinat per l'animositat que 's porten ambdós bandols.

Conseguien la victòria els del primer per 2 goals a 0, malgrat una enèrgica defensa del segon.

Els dos equips es presentaren en la següent forma.

Primer: Coll, Bonadona, López, Mateu, Roca, Ferrer, Dalmau, Fontàs, Boada i Prats.

Segon: Biella, Oliveras, Puig, Reig, García, Paco, Cid, Martí (E.), Gumbert, Alejandra i Seiro.

Del primer, es distingiren en Fontàs i en Boada, i del segon, l'Oliveras i l'Alejandra. Actuà de referée el senyor Boada.

* * *

MATCH STRONG — SPORT C. GIRONÍ

Devant gran concurrència es celebrà aquest partit, diumenge passat en el camp del Strong.

El resultat fou de 5 goals a 1 a favor del Strong si bé un d'ells, marcat «off-side» el qual donà lloc a una discussió fen la feblesa del referée que 's dongués per vàlit.

El joc fou animadíssim fent-se combinacions boniques.

Els dos bandols estaven compostos per els jugadors següents:

Strong: Biella, López, Bonadona, Coll, Roca, Ferrer, Alejandra, Gómez, Fontàs, Dalmau i Boada.

Sport Gironí: Noguer, Viñolas, Callol, Teixidor, Llauro, Regàs, Font, Martín, Oliver, Colomé i Godoy.

Es distingiren del Strong, en Coll, qu'estigué acertadíssim, tiran un «corner» impecable que valgué el primer goal pel seu equip, en Fontàs que repartí bé el joc i en López a la defensa.

Del Gironí, en Viñolas, en Llauro i en Godoy. El referée amb mes voluntat que acert.

* * *

El dia de Reis es jugà un match de football, els primers equips del Catalá S. G. i Gerunda F. C. presentan cada club els següents equipers:

Catalá: Tasi, Calvo, Ginés, Padrosa, Bellsolá, Torres, Orra, Solé, Oliveras, Cortada i Orra (E.)

Gerunda: Clara, Torres, Bosch, Torrellas, Caballé, Gifre, Serra, Roset, Canudas, Gibert i Vidal.

Malgrat figurar en files del Catalá En Bellsolá, no pogueren aquets privá que 'ls del Gerunda s'apuntessin 2 goals a favor seu, l'un fet per en Vidal y l'altra per en Gibert d'un penalty.

El partit sigué renyit jugant ambdós bandos amb molta voluntat i energia per a apropiarse la victòria.

En Martínez del Catalá fou l'encarregat d'arbitrarlo.

KREKIC

BLOK

ENTRE 'ls Spormans circula la nova de que han passat a formar part del *Catalá* antics jugadors del *Strong* diguent-se també que son els coneguts foot-ballistes, Hormeu, Bellsolá, Forn i altres. Nosaltres, coneixedors de la voluntat deportiva d'aitals elements, podem assegurar l'incerteta nova.

* * *

Sols una deficiència trobem sempre que anem a veure partits de foot-ball i es la poca disciplina de molts *equipers* que no es presenten a l'hora senyalada al camp fent que el públic es molesti i desapareixen avans d'acabar-se el partit.

Aixó es un defecte que les Juntes dels respectius *Clubs* podrien molt be evitar.

* * *

MACHS DE BILLAR

Interessants resulten els mates de caramboles, que des de 'l dilluns passat venen celebrant-se en el Sal-ló Billar del Bar del senyor Negre.

Hi assisteixen a diari bon contingent d'aficionats que admiren les bones jogades realitzades sobre les taules.

Per avui ens contentarem amb donar a conèixer a nostres favoreixadors, els resultats dels 4 darrers partits:

Dilluns dia 11.—Match a 300 caramboles entre 'ls senyors Pérez Claras i Azquerino, seguint guanyador el primer, per a tres de ventatja.

Dimars dia 12.—Match a 300, entre 'ls senyors Busquets y Pérez Claras, havent resultat vencedor el primer per a 101 de ventatja.

Al mateix dia un altre a 250, entre 'ls senyors Busquets i Azquerino, vencent el primer per a 80 de ventatja.

Dimecres 13.—Match a 300, guanyant el senyor Perez Claras per 8.

Prompte en tindrà lloc un altre d'interessant jogant els senyors Pérez Claras i Azquerino contra els senyors Busquets i Morató.

Notes d' Art

FESTA HUMANITARIA

No hi há dubte que fem entrada, amb triomf, a la vida espiritual; i que malgrat els pessimismes de contades excepcions, nostre urb, esdevé atraienta i lluminosa... Sols hi há que recordar els festivals literaris, concerts i exposicions, portats a cap en la Societat «Atenea», per a quedarna convensut; hi ho corrobora també la vetllada literaria-musical, que si celebrará el jorn de Reis, a benefici dels disortats belgues.

Lo més selecte de Girona, si congregá, figurant-hi, entre altres families, que sentim no

recordar, les de Llobet, Encesa, Carreras, Pissera, Marqués de la Torra, Massa, Masó, Ferrer, Gómez, Sagrera, Ribas, Culle, Monsalvatje, Salellas, Vallés, Matas, Careaga, Coll, Castellary, Casa-Segovia, Sorribas, Taboada, Rius, Martorell, Adroher, Rivera, Corominas, Perez-Xifra, Güell, Grober, Riera, Macías, Gaspar, Veray. També si trovaven les principals autoritats.

El programa de la festa era compler i escullit.

Amb el «Trio» op. 18 nom. 2 de J. B. Viotti, *Sansón i Dalila*, de Sain Saens i *Lohengrin*, de Wagner, el «Quintet Catalá», assolí xardorosos aplausos.

L' exquisita poetisa Na Gertrudis de Segovia, llegí inspirades poesies que produiren agradable sensació, sobre tot l'anomenada *La sardana*, traduïda 'l catalá per el Sr. Badía i que ens honrem al publicar-la a la secció de literatura.

A les felicitacions que rebé l'observadora i delicada escriptora, hi adherim la nostra ben sincera.

Les composicions *Non torni* i *Aprés d' un somni*, admirablement entonades per la senyoreta Careaga; i la part de piano a càrreg de la senyoreta García Bridgland, executada amb molta subtileza i gracia.

El senyor Pissera, amb les romançes, sigué molt aplaudit i felicitat.

Les belles senyoretetes Carreras, Sorribas i Gaspar, feren ofrena a les senyoretetes Segovia, Careaga i García respectivament, d'unes riques toies, que desprenien suaus flaires, embaumant els efluvís d'una joventut exclatan de joia.

En conjunt, resultá una festa simpática, digna de tot elogi.

SILUETES GIRONINES

En quan a lo físic, perfecte. De mirada interrogant i front espaiut: segell de sa intel·ligencia. Ademans actorils, resolut i veu sonora, son qualitats que 'l caracteritzen.

Es un dels regidors que honren a la Casa-Gran. Sa oratoria aclarida de conceptes, ressona amb vibració com una cançó d'infant... Parla bé i com a digne fill de Catalunya, ho fa en catalá.

Partidari de En Cambó; i per lo tant de la Mancomunitat.

D'esperit poétic, aima tota manifestació que inclogui art. Ell fou el que amb més veemencia insistí en que l'Ajuntament adquirís el quadre

«Vora 'l riu», dibuixat per l'artista Mela Muttermilk.

Es conseqüent i justicier.

Sa professió? Totes, mentres sigui obrá en be de l'humanitat. Quotidianament exerceix d'advocat, periodista, Regidor, etc. Es un verdader mártre del treball, per a lo que havem suposat qualche vegada que 'l fer tasca, és sa distracció predilecta.

Sentim admiració per éll i creiem veure 'l, no dintre molt, Diputat provincial.

Perdém un company: En Josep M.ª Dalmau, el notable violinista. Marxa a Barcelona. Ens ho participá gojós, i nosaltres ens alegrá la nova. Perqué En Dalmau no 'ns deixa pas per sempre, ni tampoc ens oblidará; marxa per tornar... Una volada d'artista per a conseqüir els seus ideal i a reveurems en nous llores i orgolls de sa terra.

No dubtem del éxit del jove violinista, car en diferents concerts ha evidenciat el bon concepte que té del art.

Per anticipat, nostre vera felicitació; i bona sort.

Segóns la premsa barcelonina, resultá un verdader aconceixement artistic el festival de música que doná en el Patronat de Nostra Senyora de Pompeya avui transformat en Teatre Modern de Gracia el quartet de corda compost per els artistes, professors de l'Academia de Música del mateix Patronat, senyors Frigola, Grau, Rivas, (Violins), i Marés, (Violoncel·lo), i del qual s'és director el nostre amic i comprounciá el violinista En Joan Frigola.

Entre 'ls diferents nombres del programa, En Joan Frigola hi executá el famós concert de *Mendelshoun* obra núm. 64 per a violí i piano acompanyat per el ja conegut i notable pianista Ricard Vives i además els *Aires Bohemios* del nostre gran violinista En Pau Sarasate, obres que foren interpretades per els concertistes d'una manera magistral i intatxable, quins foren a l'acabar les mateixes constanment ovacionats per a la nombrosa i distingida concorrencia que assistí a aital festa, rebent l'un i altre un sens fi de felicitacions per son pulcre treball.

Des de aquestes columnes felicitem de tot cor als dos concertistes per son darrer éxit artistic obtingut.

Per el 17 del corrent está anunciat en el Palau de la Música Catalana, de Barcelona, el concert de l'eminent diva catalana la nostre gran María Barrientos.

Donada l'importancia d'aquest concert no dubtém que 'l Palau és veurá omplert de gom a gom per a saborejar una vegada més les bones qualitats que adornen a la gran cantanta. Li desitjem, per endevan, un xardorós éxit.

El Sr. Josep A. Poggio, ens ha llegit el seu joguet cómic: *Pava i... mico*.

L'obreta del novell autor que conté algunes situacions cómiques i algun xisto nou, s'estrenará en el Centre Moral d'aquesta ciutat el día 31 del present mes.

Per anticipat nostre felicitació.

En el Centre Moral, tindrà lloc avui a la tarde una festa teatral, representant-se el drama *Bruno el tejador* i el monólec *Un viatge a Barcelona*.

EXPOSICIÓ

Es En M. Domenge de Olot, aquesta vegada l'expositor. Els seus quadres exposats en l'establiment «Art Modern» indiquen un temperament artistic i d'observació. Tots els seus treballs tenen un bon conjunt de tó, sobre tot un cel rogent que 'ns presenta.

Aquesta exposició és digne d'ésser admirada.

El notable caricaturista Joan Corominas, «Samuel» ha remés gran nombre de sos treballs a Barcelona, per ésser exposats al Fayans Catalá.

Nostre choral felicitació.

En el Cine-Granvia el dijous passat, ens projectaren la pel·lícula detectivesca: *Fin de la mano negra*. No és de les millors que 'ns ha presentat aquest acreditat cine, però apart algunes imberossimituts, que tanca la mateixa es interessant i plausible.

En commemoració als seguits éxits que ha alcansat la secció cómica-dramática de «La Amistad», celebrá el día 10 un esplendit banquet en el Hotel Peninsular amb bon nombre de comensals.

En mitj de gran entusiasme brindaren en pró de la Secció i del Teatre Catalá, un dels nostres redactors que si trovava present, el senyor Mitjá i Sanchez.

Desitjem als aficionats de l'Associació obrera, nous triomfs i prosperitats.

<p>CALDERERÍA DE Francesc Clará Especialitat en l' arreglo de bombes, canyeríes, etc., etc. Calderers, 21</p>	<p>GINE GRAN-VIA Projeccions de gust i art Gran-Via, 1</p>	<p>SABATERIA DE Narcís Bosch Calçat extra. — Especialitat en les modes. Progrés, 4</p>
<p>Hotèl Peninsular SERVEI AB MOLTA CURA 3, PROGRÉS, 3</p>	<p>AMERICAN BAR DE MIQUEL MONTAÑA ESMERAT SERVEI Rambla Alvarez, 11</p>	<p>PERRUQUERIA DE TOMAS COT Perruques, postissos, etc. per teatre Rambla Alvarez</p>
<p>!! FUMADORS !! ES EL MELLOR</p>	<p>GRAN BAÇAR DE SASTRERIA EL FARO de Joan Prat Plaça Constitució, 12 i Ciutadans, 1</p>	
<p>Perruquería Higiénica de PERE GRANÉS Pujada del Pont de Pedra Servei inmillorable Massatges Americanos</p>		<p>L' Asseguradora del Ballés Segurs sobre enfermetats Agent general en aquesta provincia: Josep Frigola Progrés, 27, 2.º 2.º</p>
	<p>TALLER DE BICICLETES DE JOSEP SURROCA Es venen i es llogan máquines a preus econòmics Mercaders, 7</p>	<p>Gran Sastreria "Smart" Especialitat de trajos per a "spormans" J. FERNANDEZ Ciutadans 18.</p>